

отримувати найостаннішу інформацію, спілкування з учнями, батьками та колегами. Вчитель дійсно може бути носієм знань та культури, завдяки цьому підвищує свій авторитет.

Список використаних джерел

- 1.Букач А. Інформаційні та комунікаційні технології в освітній системі міста А. Букач//Школа. -2007. -№12
- 2.Пархомець І.Ю. Нові інформаційні технології навчання// Управління школою.-2007.-№29.
- 3.Радул В.В. Соціальна зрілість особистості вчителя: фактори формування/В.В. Радул.-К.:Вища шк., 2008. -240 с.
4. <https://mon.gov.ua/ua/osvita/visha-osvita/distancijna-osvita>

Когут Ірина Вікторівна, к. пед. н., доцент кафедри психології Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, irynakohut15@gmail.com

Литовка Володимир Вікторович, викладач кафедри анатомії людини Українська медична стоматологічна академія, dr.lytovka@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧАСНИКІВ ОСВІТЬОГО ПРОЦЕСУ

Зміни у системі освіти України спрямовані в цілому на побудову нового якісного процесу. Важливою складовою нової парадигми освіти є ідея неперервного навчання, що охоплює усі форми, типи та рівні навчальної діяльності. В свою чергу формування інформаційної компетентності є сукупністю духовних цінностей у сфері інформаційних відносин, створених людством упродовж його історії. У період переходу до інформаційного суспільства необхідно підготувати особистість до швидкого сприйняття та опрацювання великих об'ємів інформації, оволодіння сучасними засобами, методами та технологією роботи з інформаційними ресурсами в процесі формування професійно-педагогічної комунікативної компетентності учасників освітнього процесу. На сьогоднішній день навчання у вищій школі стає все більше технологічним, що передбачає не тільки комп'ютеризацію процесу навчання, а й введення нових форм педагогічного керування цим процесом, у зв'язку з чим стають необхідними додаткові теоретичні та прикладні педагогічні дослідження: особливе місце серед них займають роботи, що стосуються підготовки студентів до професійної діяльності з використанням ІТ технологій.

Процеси модернізації, що відбуваються в українському суспільстві, охоплюють сьогодні не тільки політичну, економічну, соціальну, а й

інформаційну сфери, важливим компонентом якої є система вищої освіти. Реалізація стратегії модернізації вітчизняної освіти багато в чому загострила проблему недостатньої сформованості професійно-педагогічної інформаційної компетентності [4].

Дослідження питань розвитку інформаційної компетентності учасників освітнього процесу розглянуто багатьма вченими. Зокрема, сутність поняття інформаційної компетентності вивчали А. Ахаян, М. Головань, О. Кизик та ін., структуру комунікативної компетентності учасників освітнього процесу досліджували Н. Бібік, Н. Волкова, Ю. Вторнікова, С. Петрушин, О.Савченко та ін., формуванню комунікативної культури присвячені роботи Н. Гез, Т. Голанд, Т. Гоффманн, М. Лазарева та ін., технології розвитку комунікативних умінь та їхні структурні компоненти окреслювали А. Дубаков, Г. Бушуєва, А. Капська, О. Мерзлякова, Д. Хумест та ін. Необхідно відзначити, що в багатьох дослідженнях досить глибоко розроблений загальний фундамент вивчення проблем компетентності. Це роботи В. Н. Введенського, І.А. Зимової, Н. В. Кузьміної, В. С. Леднева, В. Я. Ляудіс, Г. В. Мухаметзянова, Дж. Равена, В.Д. Шадрикова та ін.

Основна мета професійно-педагогічної освіти – підготовка кваліфікованого сучасного педагога, компетентного, готового до постійного професійного зростання. Професійна компетентність – це і характеристика професійної підготовки, і характеристика професійної освіченості людини. Важливим складником професійної компетентності є комунікативна компетентність як складова загальної професійно-педагогічної комунікативної компетентності учасників освітнього процесу [5].

Найактуальнішими для нас, у зв'язку з проблемою нашого науково-педагогічного дослідження є інформаційна, соціальна, комунікативна та полікультурна компетентності. Розглянемо коротко інформаційну компетентність у розрізі аналізу поняття професійно-педагогічної комунікативної компетентності. Одним з основних структурних компонентів загальної професійно-педагогічної комунікативної компетентності учасників освітнього процесу є інформаційна компетентність. Як зазначають сучасні дослідники, інформаційна компетентність у вузькому значенні, пов'язана з умінням використовувати інформаційні технології, засоби і методи. Як зауважують А. Ахаян, О. Кизик, це власне компетентність у сфері інформаційно-комунікаційних технологій. У широкому значенні – з умінням переосмислювати інформацію, розв'язувати інформаційно-пошукові задачі, використовуючи бібліотечні та електронні інформаційно-пошукові системи, тобто здійснювати інформаційну діяльність із використанням як традиційних, так і нових технологій [1].

До значущих ознак інформаційної компетентності (за М. Головань) відносять: знання інформатики як предмета; використання комп'ютера як необхідного технічного засобу; сукупність знань, умінь та навичок пошуку, аналіз інформаційних даних; ціннісне ставлення до інформаційної діяльності; наявність актуальної освітньої чи професійної задачі, в якій актуалізується та формується інформаційна компетентність [3]. Сьогодні інформатизація освіти відбувається за допомогою цілого комплексу заходів, пов'язаних із перетворенням педагогічних процесів на основі впровадження в навчання інформаційних технологій. Використання в навчальному процесі сучасних технічних пристроїв та інформаційних технологій призводить до нового розуміння дидактичного процесу, його аналізу, встановлення нових принципів навчання. Так, принцип доступності за традиційного навчання реалізується з урахуванням індивідуальних та вікових особливостей школярів, за комп'ютерного навчання «відбувається перехід від принципу загальної доступності до принципу індивідуальної доступності» [2]. Найефективніше інформаційна компетентність реалізується під час проблемного навчання, при використанні мультимедійних технологій і застосуванні методу проектів.

Учасники освітнього процесу, що мають на високому рівні сформованості інформаційно-комунікативну компетентність здатні до активного формування концептів як одиниць ментальних ресурсів свідомості та інформаційної структури, що відображає знання і досвід людини. [6]. Формування умінь, зокрема комунікативних, буде тим ефективніше, чим глибше особистість майбутнього вчителя оволодіє комунікативними знаннями і відповідними навичками – автоматизованими усвідомленими діями, що сприяють швидкому й точному відображенню комунікативних ситуацій на заняттях.

У зв'язку з цим перед сучасною вищою школою стоїть завдання не просто сформуванню знання, виробити вміння і навички, а й сприяти розвитку особливих професійно-особистісних якостей, що дозволяють їм самореалізуватися у майбутній професійній діяльності, бути конкурентоспроможними на ринку праці.

При цьому важливим компонентом формування професійно-педагогічної комунікативної компетентності учасників освітнього процесу є інформаційна компетентність, як одна з основних напрямків процесу інформатизації в освіті, яка на сьогодні є надзвичайно актуальною враховуючи виклики суспільства.

Список використаних джерел

1. Аханян А. А., Кизик О. А. Зарубежный опыт развития информационной компетентности учащихся. Электронный научно-педагогический журнал. 2007. Декабрь. URL:

<http://www.emissia.org/offline/2007/1220.htm> (дата звернення : 12.03.2018).

2. Верлань А. Ф., Тверезовська Л. О., Федорчук В. А. Інформаційні технології в сучасній школі. Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський держ. пед. інститут, 1996. 72 с.
3. Головань М. С. Розвиток інформатичної компетентності студентів як педагогічної системи. Педагогічні науки : зб. наук. праць. Суми : СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2008. С. 88–96.
4. Когут І. В. Інформаційна компетентність як структурний компонент професійно-педагогічної комунікативної компетентності педагога в сучасному освітньому просторі. *Освітологічний дискурс*. 2018. № 3/4. С. 246–258. DOI:<https://doi.org/10.28925/2312-5829.2018.3-4.3281>
5. Куницына В. Н., Карпова Н. В., Погольша В. М. Межличностное общение : учеб. для вузов. СПб., 2001. 544 с
6. Микешина Л. А. Философия науки. М. : Флинта, 2005. 322 с

Комар Інна Олегівна, вчитель української мови і зарубіжної літератури вищої кваліфікаційної категорії, Спеціалізована школа I-III ступенів 5 з поглибленим вивченням окремих предметів Маріупольської міської ради Донецької області; e-mail: koinnamar@gmail.com

Щетиніна Ольга Сергіївна, к.пед.н., доцент кафедри комп'ютерних технологій в управлінні та навчанні й інформатики, Бердянський державний педагогічний університет; e-mail: teach_ok@ukr.net

РОЗРОБКА ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО КОМПЛЕКСУ З ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ НА ОСНОВІ ОНЛАЙН-СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ TRELLO

Системні трансформаційні процеси, якими супроводжується стрімкий розвиток інформаційного суспільства в Україні та світі, формують запит на якісно новий образ випускника сучасної української школи: це високоосвічена, всебічно розвинена особистість, здатна до творчого мислення, самостійного рішення проблем, розв'язання нестандартних задач, командної взаємодії та продуктивної співпраці. Тому серед популярних технологій дистанційного навчання найбільший інтерес для школи становлять технології, орієнтовані на групову роботу учнів, навчання у співробітництві, активний пізнавальний процес, роботу з різними джерелами інформації [4].

Традиційно розвиток та використання інструментів дистанційного навчання пов'язують зі спеціальним програмним забезпеченням та web-сервісами, призначеними саме для освітніх цілей. Але, водночас, активно розвивається напрямок створення ефективних освітніх